

δυσάκ κινητήριον,
 εν άλλοις λόγοις δηλαδή
 ρέκτην πατέρα και παιδί.

Έξάρωμεν τὸν αἰτὸν και τὸν αἰτιδέα
 και χρόνια στασιμότητος ἄς σκώψωμεν χυδατα,
 και λησιμονόντες, βρε παιδιὰ, τὴν ἐποχὴν τῶν κάρρων
 σπεύσωμεν μ' αὐτοκίνητα στοὺς τόπους τῶν μακάρων,
 και μακαρίσωμεν ἀκμήν, ὅπου κυφορεῖται,
 κι' ὅσους μὲ ταυτοκίνητα θὰ γίνουσι μακαρίζται.

Σὲ τέτοια χρόνια στάσιμα, σαχλά κι' ἀξιοβηρήντητα,
 μέσα σὲ τούτους τοὺς καιροὺς τοὺς ἀξιοβηρήντους
 πρέπει νὰ τῶχουμε χαρά, ποὺ φέρουσι αὐτοκίνητα
 γὰρ νὰ κινήσουσι τοὺς Ρωμηούς τοὺς ἑτεροκινήτους.

Κι' ἕνα πουλάκι τραγουδεῖ, κι' ἕνα πουλάκι λέει:
 Χαμπουι στὸν ἄλιο τὰ βουνα, μὰ κι' οἱ Σιμοπουλατοί,
 ποῦχουνε ταυτοκίνητα και τῆς πολλὰς, πηλάλαι...
 μ' ὠτομοπιλι πηγαίνουσι μ' ἄλλοι σ' τῆς Βουλῆς τῆς σκάλει,
 μὲ τοῦτο πᾶν στὴν ἐκκλησιὰ ν' ἀνάουσι ἀγοκερί
 κι' ἀντιδωρο μὲ τοῦτο τρῶν ἀπ' τοῦ παπὰ τὸ χέρι.

Ἄλλ' ὅμως ὅσοι σκέπτονται πρὸς ὄρασι νὰ προβοῦν
 κι' ἔχουσι δαιμόνια καινὰ
 παθαίνουσι ἄπειρα θεινά,
 και τῶν παθῶν τῶν πάντοτε τὸν τάραχον τραβοῦν.

Τὸ κράτος τὸ χαῖνον κι' ἐγὼ νυσταλέος
 κυττῶ νὰ κινήται, και σὴν Γαλιλατος
 φωνάζω πρὸς ἑλούς: εἰ ποῦσι μουδὲ...
 Σιμόπουλε τρέχα και ράβε και κόβε.

**Τῆς Βουλῆς τὰ πρακτικὰ
 μὲ χαστούκια μερικὰ.**

Καλακαρχῶ τὴν ἐκλογὴ τοῦ νέου Προεδρείου,
 ποὺ τὴν τετάρτη γίνικε κι' ἐπτά τοῦ Νοεμβρίου.
 Πῆγε στὸ Βουλευτήριον κι' ὁ Φασουλῆς ὁ νόμος
 μὲ στοίχημα πὸς Πρόεδρο θὰ κάνουν τὸν Λεβίδη...
 ὁ Παπαμιχαλόπουλος δὲν ἦτο κι' ὁ Ρωμάνος,
 γιατί κι' οἱ δὲθ δὲν εἰν' ἐδῶ και λείπουσι σὲ ταξεῖδι.

Ναι μὲν παρὼν στὴν ἐκλογὴ δὲν ἦτο κι' ὁ Χαλκισόπουλος,
 δὲν ἦτο κι' ὁ Χατζόπουλος,
 και μὲν κι' ὁ Ζάππας ελειψε, μὰ κι' ὁ Μακρέτης κι' ἄλλοι,
 πλὴν τὸ κουδοῦνι τὸδῶσαν εἰς τὸν Λεβίδη πάλι.

Ναι μὲν πολλὰ σ' ἐδιαξαν καμπόσοι Κιρκινίζοι,
 και μὲν ἐρίψανε λευκὰ κι' οἱ πέντε Γρακωνέζοι,
 και μὲν ἀπ' ἔξω κόνικε καμπόσοι καραοῦλι
 κι' ὁ τῆς Ἰθάκης Φιλίππας πῆγε στὸν Κυριακούλην,
 και πὸς θὰ μείνη πρόσωμεν ὁ Κόντης εἰς τὰ κρῦα,
 ὅμως ὁ πρῶν Πρόεδρος πῆρε τὴν Προεδρεία.

Ναι μὲν δὲν ἦλθε κι' ὁ Φωκῆς, ὁ φίλος τοῦ Κορμηῆτη,
 γιατί ἦταν στὸ κρεβάτι,
 και μὲν ὁ κόσμος ἔλεγε πὸς κατὶ κρυοπλέκει
 τὸ κάκωμα τοῦ καθενὸς ἀδικημένου φίλου,
 και μὲν σωστοὺς τριάντα τρεῖς ἐπῆρε τὸ λελέκι,
 και μὲν σωστοὺς δεκαεννὰ πῆρε κι' ὁ τῆς Οἰτύλου,
 και μὲν κι' ὁ Κόντης τῆριξε τὴν ἀδιαφορία,
 μὰ πάλι συνεχίζεται Λεβίδη Προεδρεία.

Κι' ὁ Στάης, ποὺ νομίζανε πὸς εἶναι συνωμότης,
 τὸν Πρόεδρον τοῦ κόμματος ἐψήφισ' ἐν τοῖς πρώτοις.
 Μὰ κι' ὁ Μπουρίδης, ποὺ ἔλεγε γὰρ τοῦτον τρακικά,
 μὲ τὴν ψυποφορία τοὺ πολλοὺς καθησυχάζει,
 και τὸν ἐπαρκαλέσαν καμπόσοι φιλικὰ
 τὴν ἱστορία μὲ τοὺς πῆ τοῦ καπονίου γὰρ χάξι.

Και τὸν Λεβίδη Πρόεδρο τὸν κάνουν τακτικὸ
 και λόγο τοὺς ἀπηγγεῖλε σχεδὸν Βασιλικὸ,
 κι' ἐβόησαν οἱ Βουλευταὶ: πολὺ καλὰ μὰς τάπεσε...
 'στὸ τέλος μ' ἀλλώσαν και δὲθ και πῆσαν και σάπιας,
 κι' ἐμπῆκε τότε κι' ἡ φρουρὰ μὲς σ' τῆς Βουλῆς τῆ σάλας,
 κι' ἀρχὴ καλὴ φωνάζαμε, μὲ τὸ καλὸ και σ' ἄλλα.

**Ὁ μουστακάτος ὁ Φασουλῆς
 πρὸς τοὺς μαγεῖρους τοὺς προσφιλεῖς.**

Ἄγαπατοὶ μου μαγεῖροι, κι' ἐγὼ σὰς δικαίωνα
 ὅπου γὰρ τὸ μουστάκι σας φωνάζετε μὲ πόνο,
 κι' ὅπως τὸ νόγι' στὸν αἶτο
 κι' ἡ χαίτη στὸ λειοντάρι,
 ἔτσι εἶναι και γὰρ μὰς αὐτὸ
 ἀνδρεία και καμάρια.

Δὲν πρέπει νὰ ζουρίζεται τέτοιο μουστάκι σπάνιο,
 ποὺ δὲν ὑπερπράνεκα και μένος ἀρεμάνιο,
 κι' ἐγὼ σὴν ἐγὼν περίπατο, σὴν πᾶν στὸ σπητάκι μου,
 νομίζω πρώτη μου δουλειὰ νὰ στρίψω τὸ μουστάκι μου.

Μὲ τὸ μουστάκι φαίνεσαι σὴν αἰετός και λέων,
 μὲ τοῦτο γίνεσαι νταξὶ και μέγας Ναπολέων,
 μ' αὐτὸ περνᾷς σ' τῆς λύπας σου, μ' αὐτὸ και σ' τῆς χαρᾶς,
 κι' ὅποιος γ' γεννήθηκε σπανὸς παθαίνει συμφορὰς.

Ὅρὲ νὰ τῶχης μπόλοιο, και πάντα σὴν ἐρίψης
 ἐμπρὸς εἰς τῆς σκορδῶπισταις μὲ τρόπο νὰ τὸ στρίψης,
 νὰ βράξῃς και τὴν γλώσσα σου και νὰ τὸ γλυκογλειψῃς.

Μὲ τὸ μουστάκι πρὶβαινε κι' ἐν τούτῳ μόνον νίκα,
 χωρὶς μουστάκι χάνεσαι, δὲν πέρνει μῆτε προικα.
 Κανείς μὲ τὸ μουστάκι μὰς παρακαλῶ μὴν παῖξῃ,
 δὲν θὰ γενοῦμε ζούρηδες, μῆτε Τεζῶν-Μπόου Ἐγγλέζοι.
 Τώρα μουστάκια βράζουσι και τοῦ συρμοῦ κυριας
 κι' ἐμεῖς θὰ καταντήσωμε σαχλάς σπανομαριας;

Τὸ ξακουστὸ μουστάκι μὲ ἀνέπαρον ἀφήτε
 γιατί σὲ τοῦτο κρέμονται κι' οἱ νόμοι κι' οἱ προφῆται,
 κι' ἐν ἑκα τὰν ἐχόμεθα μὲ τεμενὰ και σκόψιμο
 τοῦλάχιστον ἀφήτε μας τοῦ μουστακιοῦ τὸ στρίψιμο.

Ἐμπρὸς στὸ Βουλευτήριον κάθε μουστακαλῆς,
 και τὸ μουστάκι ζήτημα νὰ γίνῃ τῆς Βουλῆς.
 Κι' ἐγὼ τὸ πρῶτο ἔδωκα και τὸ πατριωτάκι
 φωνάζω σ' τὴν διακοσῶν: θάνατος ἢ μουστάκι.

Και καμπόσοι πουλιῆρας,
 μ' ἄλλους λόγους ἀγγελάρας.

Τιμολέων ὁ Ρουμπινῆς, ὁ χῆρητός ὁ πατριώτης,
 κι' ἄλλοτε σ' τὸ Βουκουρέστι δημοσιογράφος πρώτης,
 ὁ τιμησας κι' ἐκδουλεσας διαφῆρας τὴν πατρίδα,
 θὰ συνεργασθῇ στὸν Πύρρον, γλαφυρὰν ἐφημερίδα.